

tioner. Det må vel sige lidt om forholdene, at det er ikke så dårligt kørende.

Kl. 13.35

Må jeg så godt lige sige til den der lidt underlige opfattelse, at Arbejdstilsynet ikke skulle føre tilsyn med de arbejdspladser, at det gør de jo hver eneste dag. Der bliver ført tilsyn, og der sonderer man jo ikke mellem, om det er et polsk firma, eller om det er et dansk firma, eller om det er et litauisk firma eller et hollandsk firma. Danske arbejdsmiljøregler skal overholdes i Danmark.

Formanden:

Så er det hr. Eigil Andersen som medspørger.

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil gerne spørge: Hvordan informerer de danske myndigheder udenlandske firmaer, som arbejder i Danmark? Hvordan informerer de danske myndigheder om, hvad der er gældende regler med hensyn til arbejdsmiljø inden for den pågældende branche?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I det tilfælde, som det her spørgsmål drejer sig om, har tilsynet jo været dernede og rent faktisk fundet, at forholdene stort set var o.k. Og som jeg sagde i mit indledende svar, så bygger meget af vores arbejdsmiljølovgivning på EU-direktiver, og derfor er det jo velkendt stof for firmaer, der kommer fra EU-landene.

Men jeg vil godt lige have lov at sige, at hvis man nu kigger på, hvilke reaktioner Arbejdstilsynet så er kommet med til forskellige virksomheder fra forskellige lande, hvis man ser på perioden fra år 2000 og til i dag, så er de over for polske virksomheder kommet med otte reaktioner, estiske og lettiske virksomheder ingen reaktioner. Litauen to reaktioner. Men hvis vi tager tyske firmaer, er der givet 18 reaktioner i perioden.

Så man må sige, at det jo klart beviser, at der bliver givet de påbud og forbud som følger af lovgivningen, når man støder på noget.

Formanden:

Så er det hr. Eigil Andersen for et sidste spørgsmål.

Eigil Andersen (SF):

Jeg forstår godt, at én problematik er Arbejdstilsynets indsats, og hvor meget og hvor lidt der

sker der, men en sideproblematik til det her mener jeg er opgaven med at informere et udenlandsk firma om, hvilke regler der er gældende. Selvfølgelig er der visse ting, som er på EU-plan, men der er også meget, som ikke er på EU-plan.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om det ikke kan være en overvejelse værd at lave en systematik, hvor man informerer udenlandske firmaer, der kommer her til landet og udfører arbejde, om, hvad der er gældende regler inden for den pågældende branche, og i virkeligheden vel også ideelt set udlevere de regler, helst på engelsk, ellers skal firmaet i hvert fald selv oversætte dem. Min hovedpointe med spørgsmålet er, om der ikke her ligger et informationsbehov, som myndighederne med rette bør løse.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal jo ikke fjerne arbejdsgiverens ansvar med det, vi taler om her. Det er jo enhver arbejdsgivers ansvar, når man driver virksomhed her i landet, at drive den i overensstemmelse med de danske arbejdsmiljøregler. Hvis det var noget, vi massivt stødte på, kunne vi jo diskutere, om der var en særlig opgave, men tilsyneladende skulle vores indsats jo så, hvis man ser på tallene, mere være rettet mod tyske virksomheder end mod polske virksomheder.

Selvfølgelig skal vi da gøre opmærksom på det, men der skal vi jo også gøre det i samarbejde med arbejdsgiverforeninger og fagforeninger, så vi i fællesskab har en opgave på det her område, for der er jo ingen af os, der kan være interesseret i, at de danske regler ikke bliver overholdt på det her område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1960

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

»Hvordan vurderer ministeren at det vil gå med arbejdsmiljøet for de ansatte i kommuner og amter, når regeringen nu fjerner 131 mio. kr. i bloktilskud, som hidtil er blevet brugt på arbejdsmiljøarbejdet i form af betaling for kommunernes og amternes tilslutning til en bedriftssundheds-tjeneste?«